

Полтавська державна аграрна академія

Матеріали

51-ї науково-методичної конференції

викладачів і аспірантів

**«Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості у
контексті сучасних трансформацій»**

26-27 лютого 2020 року

м. Полтава

УДК 378.147
М 34

Редакційна колегія:

Шульга Л. В., начальник навчального відділу, професор кафедри маркетингу,
к.е.н., доцент

Колесніченко І. А., методист II категорії навчального відділу

Ткаченко Д. Р., секретар навчального відділу

Ком'ютерний набір – автори тез

Комп'ютерна верстка – **Ткаченко Д. Р.**

***Відповідальність за правильність наведених статистичних даних,
фактів та посилань на інформаційні джерела несуть автори тез***

Матеріали 51-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів «Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості у контексті сучасних трансформацій».– Полтава: РВВ ПДАА, 2020. – 186 с.

Для подолання проблеми обмеженості у цифровому матеріалі облікових даних підприємств через комерційну таємницю (особливо щодо інформації управлінського обліку) запроваджено розрахунковий розділ, варіанти наскрізної задачі якого персоналізовані за двома останніми цифрами залікових книжок.

Загальні висновки курсової роботи виконують роль закінчення, зумовленого логікою проведення дослідження у формі синтезу накопиченої в основній частині інформації й мають бути гармонізованими із завданнями зі вступу. Їх подають в гранично-стислому викладі.

Пункти висновків доцільно формулювати у вигляді окремих тез за структурою: «суть проблемного питання та процедура дослідження, що його виявила →результат дослідження».

Пропозиції за результатами зроблених узагальнень мають стосуватися удосконалення обліку (фінансового чи (і) управлінського, податкового) та звітності. Слід акцентувати на обґрунтованості пропозицій та ефекті від їх впровадження у практику облікової роботи досліджуваного підприємства. При здійсненні опису ефекту можна використовувати такі усталені словесні конструкції: « що дозволить», «що забезпечить...», «..що створює умови для покращення...», «які є підставою для удосконалення ...» і так далі.

Список використаних джерел

1. Курсові роботи: вимоги та рекомендації до виконання й захисту : навч. посіб. для студ. спеціальності 035 «Філологія» / КПІ ім. Ігоря Сікорського. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2019. 89 с.

2. Методичні вказівки з виконання міждисциплінарної курсової роботи з дисциплін професійної підготовки (для студентів освітньо-професійної програми «Облік і оподаткування» спеціальності 071 «Облік і оподаткування» СВО «Бакалавр» денної та заочної форм навчання) / Пономаренко О. Г. Канцедал Н. А., Лега О. В., Мокієнко Т. В. Полтава : ПДАА, 2019. 49 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ БЕЗПЕРЕРВНОГО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Нездойминога О. Є., к.е.н.;

Красота О. Г., к.е.н., доцент

Процес реформування в системі освіти в Україні продовжується. На сьогодні серед важливих пріоритетів розвитку виділяють не тільки модернізацію обладнання та освітнього середовища, але й спрямування фінансування на підвищення кваліфікації освітян та формування зв'язку між ринком праці та освітою.

Якість освіти – комплекс характеристик освітнього процесу, що визначають послідовне та практично ефективне формування компетентності та професійної свідомості. Це певний рівень знань і вмінь, розумового, фізичного й морального розвитку, якого досягли випускники освітнього закладу відповідно до запланованих цілей навчання і виховання [1].

Останнім часом вся увагу зосереджена на обговорюванні можливостей використання інтернаціоналізації, запровадженні англійської мови у вищій освіті, розбудові та розвитку системи зовнішнього та внутрішнього забезпечення якості вищої освіти. Проте, якість освітніх послуг залежить від організованої системи підготовки фахівців, що неможливо досягти без кваліфікованих кадрів професорсько-викладацького складу закладів вищої освіти.

Нагальним постає питання підтримки та розвитку викладачів закладів вищої освіти, що вбачається можливе завдяки підвищенню їх кваліфікації.

Основними завданнями підвищення кваліфікації викладачів закладів вищої освіти:

- забезпечення ефективного виконання нових завдань;
- підвищення гнучкості управління і придатності до освітніх інновацій;
- просування по посаді або в горизонтальному переміщенні;
- освоєння нових професійних вмінь та навичок;
- підвищення адаптації викладачів до нової техніки та технології.

Говорячи про безперервність процесу підвищення кваліфікації викладачів, слід враховувати багато різних факторів. Основними з них можна виділити:

- матеріальне забезпечення;
- час;
- особисті стимули (підвищення оплати праці, кар'єрний ріст, достатній соцпакет).

Підвищення кваліфікації в сучасному освітньому середовищі можна розглядати не тільки як процес удосконалення вже існуючих навичок, професії, спеціальності. В умовах постійної інформатизації та всебічного суспільного розвитку, простий викладач повинен орієнтуватися в багатьох сферах, що суміжні з тим предметом, який від викладає. Крім того, практика показує, що професійних навичок викладачу не вистачає, щоб зробити освітній процес достатньо цікавим для сучасного здобувача вищої освіти. Тут треба мати індивідуальний підхід і в той же час, орієнтованих на досягнення кінцевої мети та компетентності.

Тому безперервне підвищення кваліфікації може розглядатися як безперервний процес навчання викладача, що надає йому переваги перед іншими колегами. Розширюючи свої знання не тільки в основній професійній сфері, алей в інших сферах, викладач має змогу більш широко окреслити необхідність та практичну значимість тієї професії, яку здобуває студент, навчаючись у вищому закладі освіти.

Практика сучасних закладів вищої освіти світового значення – Массачусетський технологічний інститут, Стенфордський університет, Гарвардський університет та Каліфорнійський технологічний інститут, британські Оксфордський та Кембриджський університети [2] – свідчить про те, що викладачі зосереджують увагу студентів на практичному застосування знань, проте, якщо ти не володієш сучасними технологічними засобами, не орієнтуєшся в змінах у законодавстві стосовно конкретного питання, тобі

необхідно підвищувати свою кваліфікацію, щоб бути спроможним дійсно готувати тих спеціалістів, фахівців, які зможуть вирішувати практичні завдання в будь-якому професійному середовищі. В багатьох закордонних закладах вищої освіти організації процесу підвищення кваліфікації передбачає проведення міждисциплінарних курсів, що значно розширює кругозір викладачів та робить їх більш пристосованими до якісної подачі знань студентам [3].

Серед основних компетентностей, що розвиваються під час професійного підвищення кваліфікації в Оксфордському міждисциплінарному центрі партнерського розвитку докторантури увагу зосереджено на таких:

- здатність до критичного мислення та вмінні підготувати, надати проекти та управляти ними;
- гнучкість в комунікації під час проведення досліджень;
- розвиток особистих навичок, необхідних для успішної роботи в найрізноманітніших професіях;
- розвиток навичок в сфері взаємодії з громадськістю та науковою комунікацією, підприємницьких та ділових якостей та викладання [4].

В цілому ж відповідальність за організацію безперервного підвищення кваліфікації викладачів закладів вищої освіти лежить перш за все на самих викладачах. Їх прагнення до вдосконалення і викладання на належному рівні є головними мотивами до саморозвитку та самообучаємості.

Список використаних джерел

1. Якість освіти. – URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/yakist-osviti>
2. Найкращі університети світу – 2019. URL: <https://acc.cv.ua/news/world/>
3. Advanced training courses. URL: <https://en.unisi.it/teaching/>
4. Career Development, Teaching and Professional Skills. URL: <http://www.biodtp.ox.ac.uk/programme/>

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ СИСТЕМ АВТОМАТИЗАЦІЇ БІЗНЕСУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ І ОПОДАТКУВАННЯ

Черненко К. В., к.е.н.;

Романченко Ю. О., к.е.н., доцент

Необхідність у кваліфікованих фахівцях, які володіють навиками роботи з обчислювальною технікою, перетворюється в провідний фактор освітньої політики. Адже діяльність людей все більшою мірою залежить від їх інформованості і здатності ефективно використовувати інформацію. Для вільної орієнтації в інформаційних потоках сучасний фахівець будь-якого профілю повинен уміти одержувати, обробляти і використовувати інформацію за допомогою комп'ютерів, телекомунікацій і інших засобів. В останні роки особливої актуальності набуває важливість інформаційних технологій в навчанні при формуванні професійних якостей фахівців облікового профілю.